

Izvor denisipat

Flavius

Să rupem din trup tot ce-i de prisos,
mai ales minciuna din oase,
unghiile să devină luminos alungite,
un ochi de pisică
pentru care întunericul se pierde
într-o noapte deasupra oceanului.

Gândul se schimbă după folosirea cuvintelor,
se construiesc alte gesturi mai fine,
se recompune eliberarea de instincte,
depărtarea se apropie ca o poartă deschisă
pe care intră marile spirite.

Poezia din interior respiră câte-o durere,
însuflețirea ce se varsă-n afară
pe fereastra lumii în care te regăsești
izvor denisipat
ce țâșnește apă limpede.